

Herdabrev för fastetiden 2021

Fastetiden är en tid av omvändelse och ny början. Vi får gå ut i öknen med Jesus, följa honom på hans väg upp till Jerusalem där han skall lida och dö för vår frälsning. ”Jag har Jesus till föredöme” (1 Kor 11;1), säger Paulus. Fastetiden hjälper oss att i ord och handling följa Jesus troget efter i livets alla utmaningar och svårigheter. Bara så kan vi ta emot påskens fulla glädje över Jesu uppståndelse. För många har denna tid av pandemi varit en tid som i hög grad liknat fastetiden. Därför ser vi fram mot påsken, mot uppståndelsen och det nya liv som Jesus vill öppna för oss. För många har det varit extra svårt att inte kunna delta i kyrkans gudstjänstliv under denna tid. Ännu vet vi inte om det kommer att bli möjligt till påsken. Vi får se på allt detta som vårt kärleksoffer i förening med Kristi offer, så att det skall bära frukt för alla dem som är sjuka, lider och brottas med sin situation. Vi får leva i förening med Kristus, som tog på sig sitt kors för vår skull. *Vi får be för alla sjuka, ensamma och lidande, för alla som förföljs för sin tros skull, för fred och rättvisa i världen.*

Fastetiden är en tid då vi inriktar oss helt på Gud och vad han vill göra för oss och genom oss. ”Gör allt till Guds ära” (1 Kor 10:31), säger Paulus. Om vi verkligen gör det, får våra svårigheter, svagheter och motgångar en djupare innebörd. Vi kan då växa in i en allt djupare förening med den korsfäste Herren och med hans lidande lemmar. Mer och mer finner vi vår fasta punkt i honom och kan leva burna av hans nåd. Då får vi kraft att bistå alla dem som lider och behöver vår hjälp. Jesus vill använda oss, så att hans kärlek kan komma dem till del som bäst behöver den. *Vi får be för alla dem som bara genom oss kan få erfara Jesu omsorg.*

Fastetiden är en förberedelse till påsken. Vi får göra oss av med allt som tynger oss, all synd och ingrodd själviskhet, för att bli helt fria att ta emot den uppståndne Herren och förvandlas av hans nåd. Vi får pröva oss själva inför Guds ansikte för att se vad vi behöver befrias ifrån. Jesus vill rena oss från syndens spetälska. Jesus vill säga till var och en av oss det som han sade till den spetälske mannen: ”Jag vill. Bli ren” (Mark 1:41). Därför är bikten, försoningens sakrament en oskattbar gåva, som somliga av oss försummar eller aldrig har upptäckt. Det kan vara svårt att känna djup och äkta ånger, eftersom vi lever i en tid av nivellering där det ibland är svårt att se vad som är gott eller ont. Därför behöver vi Andens urskillning och kyrkans undervisning, som ger vårt samvete ljus för att se på allt i Jesu ljus. Bara då kan vi ta steget ut ur den gamla människan och ta emot påskens stora gåva, det nya livet i den Uppståndne. *Vi får be för dem som behöver detta ljus för att kunna omvända sig till ett troget liv i Jesu efterföljd.*

Fastetiden är en tid av solidaritet med de fattiga och behövande. Vi riskerar ibland att kvävas av vårt överflöd. Girigheten kan ta död på vårt andliga liv. Det värsta

är att vi inte märker det utan tar det för givet att vi har rätt att unna oss allt som vi egentligen inte alls behöver. Den helige fadern har nyligen sagt att vår privata egendom inte bara tillkommer oss utan borde ge oss en underbar möjlighet att dela med oss till dem som behöver det bättre än vi. Det vi sparar in genom att fasta och avstå från shopping, nöjen och annat onödigt kan ge lindring för dem som lider nöd. *Vi får be både för dem som sitter fast i girighetens fängelse och för dem som är utblottade på allt.*

Fastetiden är en tid då vi kommer den smärtorika Jungfru Maria nära. Tillsammans med hela kyrkan får vi stå vid Jungfru Marias sida vid korsets fot. Vi får leva oss in i vad det betyder för en mor att se sitt enda barn plågas och torteras till döds. Vårt hjärtas hårdhet får tina upp, så att vi blir medlidsamma människor, som berörs av vår nästas nöd. Ingen kan hjälpa oss mer än Maria, hon som är både vår och Jesu mor. Genom hennes ögon får vi se på Jesus och bli mer och mer öppna för honom. Hon hjälper oss att bära det oundvikliga lidande som kan drabba oss. Genom hennes hjälp får vi kraft att gå vidare när allt ser mörkt och dystert ut. *Vi får be tillsammans med Jungfru Maria för alla dem som ingen ber för, för dem som inte ser någon mening med sitt liv och vill ta sitt liv.*

Fastetiden är en tid då vi får tränga in i kyrkans djupaste mysterium. Vi lever i ett individualistiskt samhällsklimat. Därför är det viktigt att lära sig inse att vi är lemmar i Kristi mystiska kropp, kyrkan. Vi lever i gemenskap med Gud och med varandra. Vi tillhör ett heligt folk, där vi alla måste stödja och bära varandra. Kyrkans pilgrimsvandring genom tiden är ofta en tung och svår ökenvandring. Det har blivit tydligt för många under denna pandemi. Det är min bön, att många ändå har stärkts i sin tro och förbundenhet med kyrkan under denna tid. Eftersom det har varit svårt att komma till kyrkan och ta emot hennes sakrament, har man förhoppningsvis lärt sig att längta ännu mer efter dem. Samtidigt har vår enhet som lemmar i Kristi kropp ibland satts på hårda prov under denna tid. *Vi får be för påven Franciskus, för enheten i kyrkan, i vårt stift och i våra församlingar, så att vi alla stärks i vår tro på att kyrkan alltid leds av Jesus Kristus.*

Fastetiden är en tid av tacksamhet för allt vad Jesus har gjort för oss genom sitt kors och sin uppståndelse. Genom eukaristin, som många saknar just nu, frambär Jesus vår och hela skapelsens tackoffer till Fadern. Vi måste bli ett eukaristiskt folk som genomsyras av tacksamhet för Guds barmhärtighet. *Vi får be att många skall öppna sig och ta emot all den nåd och kärlek som bara Gud kan ge dem.*

Stockholm, Paulus' omvändelse 25.1.2021 Med min förbön och välsignelse,

+Anders Arborelius ocd